

Bruxelles, 25 iunie 2022
(OR. fr, en)

10677/22

**Dosar interinstituțional:
2021/0201(COD)**

**CLIMA 320
ENV 667
AGRI 289
FORETS 53
ONU 91
CODEC 1010**

NOTĂ

Sursă: Președinția
Destinatar: Consiliul

Nr. doc. ant.: 10330/1/22 REV 1
Nr. doc. Csie: 10857/21 - COM (2021) 554 final

Subiect: Pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55”

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește domeniul de aplicare, simplificarea normelor de conformitate, stabilirea obiectivelor statelor membre pentru 2030 și angajamentul de a atinge în mod colectiv obiectivul de neutralitate climatică până în 2035 în sectorul exploatării terenurilor, al silviculturii și al agriculturii și a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește îmbunătățirea monitorizării, a raportării, a urmării progreselor și a revizuirii

– Abordare generală

I. INTRODUCERE

1. La 14 iulie 2021, Comisia a prezentat Parlamentului European și Consiliului, ca parte a pachetului legislativ „Pregătiți pentru 55”, o propunere de regulament de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește domeniul de aplicare, simplificarea normelor de conformitate, stabilirea obiectivelor statelor membre pentru 2030 și angajamentul de a atinge în mod colectiv obiectivul de neutralitate climatică până în 2035 în sectorul exploatării terenurilor, al silviculturii și al agriculturii și a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește îmbunătățirea monitorizării, a raportării, a urmăririi progreselor și a revizuirii¹.
2. Obiectivul principal al propunerii Comisiei este de a crește contribuția sectorului exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii la atingerea nivelului sporit de ambiție generală a UE în materie de climă pentru 2030 prin stabilirea, la nivelul UE, a unui obiectiv de absorbții nete de gaze cu efect de seră de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent în sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii până în 2030, repartizat între statele membre sub formă de obiective naționale obligatorii.
3. În cadrul Parlamentului European, comisia competentă în primul rând este Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (ENVI). Raportor a fost desemnat dl Ville Niinistö (Verts/ALE, FI). Dl Norbert Lins (PPE, DE) a fost desemnat raportor pentru Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală (AGRI), care are statutul de comisie asociată cu competențe partajate pentru anumite dispoziții. Comisia ENVI și-a adoptat raportul privind propunerea la 16 mai 2022. Parlamentul și-a adoptat poziția cu privire la propunere la 8 iunie 2022.
4. Comitetul Economic și Social și-a formulat avizul la 8 decembrie 2021. Comitetul Regiunilor și-a formulat avizul în cadrul sesiunii sale din 27-29 aprilie 2022.

¹ Documentele 10857/21 + ADD 1-4.

5. Consiliul Mediu a desfășurat o dezbateră de orientare cu privire la cele cinci propuneri din pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55” care se încadrează în domeniile sale de competență, inclusiv cu privire la propunerea privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură, în cadrul reuniunilor sale din 20 decembrie 2021² și 17 martie 2022³.
6. La 13 mai 2022, Comitetul Reprezentanților Permanenți (Coreper) a discutat propunerea pe baza unei note a președinției⁴, pentru a oferi orientări cu privire la continuarea lucrărilor.
7. La nivelul grupului de lucru, președinția franceză a continuat examinarea propunerii în cadrul a opt reuniuni ale Grupului de lucru pentru chestiuni de mediu. În cursul celei mai recente reuniuni, care a avut loc la 3 iunie 2022, grupul de lucru a examinat cea de a treia versiune revizuită a textului de compromis al președinției⁵.
8. La 15 iunie 2022, Coreperul a examinat textul de compromis al președinției și apoi, la 22 iunie 2022, a examinat o nouă propunere de compromis ce conținea modificări limitate⁶, în vederea pregătirii discuției cu privire la acest dosar care va avea loc cu ocazia reuniunii Consiliului Mediu din 28 iunie 2022.
9. Cel mai recent text de compromis al președinției, care corespunde versiunii textului examinat de Coreper la 22 iunie 2022, figurează în anexa la prezenta notă.

² Documentul 14585/21.

³ Documentul 6668/2/22 REV 2.

⁴ Documentul 8733/22.

⁵ Documentul 7985/3/22 REV 3.

⁶ Documentele 9906/22 și 10330/1/22 REV 1.

II. PRINCIPALELE ELEMENTE ALE TEXTULUI DE COMPROMIS AL PREȘEDINTIEI

10. În raport cu propunerea Comisiei, textul de compromis al președinției propune să se mențină neschimbat obiectivul general al Uniunii de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent de absorbții nete în sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii pentru 2030, obiectiv care s-a bucurat de un sprijin larg din partea delegațiilor. În ceea ce privește obiectivele naționale, textul de compromis menține, de asemenea, repartizarea obiectivelor astfel cum a fost propusă de Comisie. Cu toate acestea, pentru a ține seama de preocupările mai multor delegații cu privire la variabilitatea interanuală inerentă sectorului exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii, precum și cu privire la previzibilitatea obiectivelor, președinția propune o serie de modificări importante în ceea ce privește procesul de conformitate, pentru a ajuta statele membre să își atingă obiectivele menținându-și în același timp nivelul de ambiție. Principalele aspecte ale propunerii de compromis sunt prezentate în cele ce urmează:

a) Prezentarea obiectivelor și a traiectoriei liniare (articolul 4, considerentele 5 și 6), corecția tehnică (articolele 4 și 14, considerentele 13a și 13b)

- Textul de compromis propune stabilirea unui buget pe cinci ani de emisii sau de absorbții nete în perioada 2026-2030, înlocuind obiectivele anuale obligatorii pentru perioada 2026-2029 și menținând totodată obligația de a atinge obiectivele naționale până în anul 2030. Președinția consideră astfel că atingerea obiectivului pentru anul 2030 ca punct final la sfârșitul perioadei 2026-2030 la nivelul fiecărui stat membru este indispensabilă pentru a se asigura că este atins în mod colectiv obiectivul de -310 milioane de tone, care reprezintă suma obiectivelor naționale pentru anul 2030. Se propune, de asemenea, ca obiectivele naționale să fie exprimate în termeni relativi pentru a spori previzibilitatea și transparența lor, eliminând necesitatea aplicării unei corecții tehnice la momentul controlului obiectivelor statelor membre.

- Președinția menține stabilirea traiectoriei 2026-2030 pe baza datelor pentru 2021, 2022 și 2023, astfel cum a propus Comisia, considerând că această propunere reprezintă o soluție echilibrată care ține seama atât de nevoia de previzibilitate, cât și de cea de a utiliza cele mai recente date.

b) Guvernanța obiectivelor (articolul 13c)

Mecanismul de guvernanță a obiectivelor definit la articolul 13c, astfel cum a fost propus de Comisie, a fost criticat de numeroase delegații. În urma discutării diferitelor opțiuni, președinția a reținut în propunerea sa de compromis soluția eliminării articolului 13c pentru perioada 2026-2030, fără a reintroduce articolul 9 din Regulamentul privind partajarea eforturilor, menționând că această opțiune menține caracterul obligatoriu din punct de vedere juridic al obiectivelor exploatarea terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii.

c) Flexibilități generale [articolul 12 alineatul (3)]

Textul de compromis al președinției menține eliminarea posibilității de a reporta creditele privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura între cele două perioade de conformitate (2021-2025 și 2026-2030), astfel cum a propus Comisia. Astfel, președinția consideră că eliminarea acestei dispoziții reprezintă o garanție indispensabilă pentru integritatea de mediu, ca urmare a necesității de a se evita o acumulare de credite privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura la sfârșitul celei de a doua perioade, ceea ce ar pune în pericol atingerea obiectivului de -310 milioane de tone.

d) Mecanismul de flexibilitate suplimentar legat de impactul climatic și de proporția solurilor organice [articolul 13b alineatul (6), considerentul 12a]

Ca răspuns la preocupările exprimate de mai multe delegații cu privire la dificultatea de a-și atinge obiectivele din cauza unor fenomene necontrolabile, președinția propune crearea unei flexibilități suplimentare legate de impactul climatic și de solurile organice, pe baza unor criterii și a unor indicatori obiectivi și măsurabili. În plus, pentru a avea acces la această flexibilitate, statele membre în cauză trebuie să furnizeze dovezi Comisiei utilizând o metodologie bine definită.

- e) Condițiile legate de utilizarea mecanismului de flexibilitate în ceea ce privește utilizarea terenurilor (articolul 13b, anexa VII)
- creșterea, de la 20 % la 40 %, a proporției surplusului de absorbții nete pentru perioada 2021-2025 de care Comisia poate ține seama pentru a evalua dacă Uniunea și-a atins obiectivul pentru 2030;
 - declanșarea automată a flexibilității pe baza unor criterii clare definite în prealabil;
 - eliminarea restricției prevăzute la articolul 13b alineatul (4) constând în a permite numai compensarea absorbanților contabilizați ca emisii în raport cu obiectivul statului membru;
 - eliminarea condițiilor legate de utilizarea prealabilă a mecanismelor de flexibilitate prevăzute la articolul 12 alineatul (2) și la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul privind partajarea eforturilor, pentru utilizarea articolului 13b.

Președinția propune, de asemenea, menținerea repartizării în două părți egale a cuantumului maxim al mecanismului de flexibilitate prevăzut în anexa VII, pentru a se garanta atingerea obiectivului Uniunii de -310 milioane de tone.

- f) Luarea în considerare a perturbărilor naturale (articolul 10, articolul 13b, considerentul 9)

Se propune reintroducerea articolului 10 (care a fost eliminat în propunerea Comisiei) pentru perioada 2026-2030. Cu toate acestea, în cazul utilizării acestui articol de către un stat membru, acesta nu va putea recurge la compensarea pentru perturbări naturale prevăzută la articolul 13b alineatul (5).

e) Cadrul post-2030 (articolul 17, considerentul 9a)

Marea majoritate a delegațiilor au considerat ca fiind premature introducerea obiectivelor post-2030 și crearea pilonului AFOLU în cadrul prezentei revizuirii a regulamentului. În consecință, președinția propune ca aceste chestiuni să fie incluse în revizuirea prevăzută la articolul 17. În cadrul evaluării sale privind fezabilitatea obiectivului de atingere colectivă a neutralității climatice în Uniune până în 2035 în sectorul AFOLU, Comisia trebuie să țină seama și de efectele structurii de vârstă a pădurilor, inclusiv de efectele legate de ocuparea teritoriului și de circumstanțele specifice perioadelor de război și postbelice.

f) Monitorizare și raportare (anexa III)

Ținând seama de criticile exprimate de numeroase delegații, propunerea de compromis a președinției prevede o mai mare flexibilitate în ceea ce privește cerințele referitoare la monitorizare și raportare, în special prin faptul că face să fie facultativă adoptarea metodologiei de nivel 3 începând din 2026, precum și lista terenurilor care trebuie monitorizate.

g) Bioenergia cu captarea și stocarea dioxidului de carbon (BECCS)
(considerentul 10a)

Având în vedere importanța dezvoltării unor soluții durabile de absorbție a carbonului pentru realizarea neutralității climatice până în 2050, președinția propune să se facă referire la această chestiune într-un nou considerent, menționându-se rolul soluțiilor tehnologice precum bioenergia cu captarea și stocarea dioxidului de carbon.

III. STADIUL LUCRĂRILOR

11. În cursul discuțiilor din cadrul reuniunii Coreperului din 22 iunie 2022, marea majoritate a delegațiilor și-au exprimat sprijinul pentru ultimul text de compromis al președinției. Câteva delegații au formulat rezerve cu privire la anumite puncte din text.
12. Pe baza discuțiilor purtate până în prezent, președinția consideră că ultimul său text de compromis reflectă un echilibru între diferitele poziții ale delegațiilor. Președinția consideră că acest pachet de compromis permite concilierea unei flexibilități suficiente menite să ajute statele membre să își atingă obiectivele până în 2030 cu menținerea integrității de mediu a regulamentului.

IV. CONCLUZIE

13. Având în vedere cele de mai sus, Consiliul Mediu este invitat să aprobe textul care figurează în anexa la prezenta notă, în vederea ajungerii la un acord cu privire la o abordare generală, care va constitui baza viitoarelor negocieri cu Parlamentul European cu privire la propunerea Comisiei, în cadrul procedurii legislative ordinare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește domeniul de aplicare, simplificarea normelor de conformitate și stabilirea obiectivelor statelor membre pentru 2030 și a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește îmbunătățirea monitorizării, a raportării, a urmării progreselor și a revizuirii

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁷,
având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁸,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

⁷ JO C [...], [...], p. [...].

⁸ JO C [...], [...], p. [...].

- (1) Acordul de la Paris, adoptat în decembrie 2015 în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), a intrat în vigoare în noiembrie 2016 („Acordul de la Paris”). Părțile la acord au convenit să mențină creșterea temperaturii medii globale mult sub 2 °C peste nivelul din perioada preindustrială și să continue eforturile pentru a limita creșterea temperaturii la 1,5 °C în raport cu nivelul din perioada preindustrială.
- (2) Abordarea provocărilor legate de climă și mediu și atingerea obiectivelor Acordului de la Paris se află în centrul Comunicării privind Pactul verde european, adoptată de Comisie la 11 decembrie 2019⁹. În contextul efectelor foarte grave ale pandemiei de COVID-19 asupra sănătății și bunăstării economice a cetățenilor Uniunii, Pactul verde european a devenit cu atât mai necesar și important.
- (3) Uniunea s-a angajat să reducă emisiile nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii a Uniunii cu cel puțin 55 % față de nivelurile din 1990 până în 2030, în cadrul angajamentului actualizat de reducere stabilit la nivel național, transmis Secretariatului CCONUSC la 17 decembrie 2020¹⁰.

⁹ COM(2019) 640 final.

¹⁰ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (4) Prin intermediul Regulamentului (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹, Uniunea a transpus în legislație obiectivul neutralității climatice la nivelul întregii economii până în 2050. Regulamentul respectiv stabilește, de asemenea, un angajament obligatoriu al Uniunii de a reduce emisiile nete de gaze cu efect de seră (emisiile după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % față de nivelurile din 1990 până în 2030. Se preconizează că toate sectoarele economiei vor contribui la atingerea acestui obiectiv, inclusiv în sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii. Contribuția absorbțiilor nete la obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 este limitată la 225 de milioane de tone de CO₂ echivalent. În contextul Regulamentului (UE) 2021/1119, Comisia și-a reafirmat într-o declarație corespunzătoare intenția de a propune o revizuire a Regulamentului (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului¹², în conformitate cu obiectivul ambițios de a crește absorbțiile nete ale dioxidului de carbon până la niveluri de peste 300 de milioane de tone de CO₂ echivalent în sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii până în 2030.
- (5) Pentru a contribui la creșterea obiectivului ambițios de a reduce emisiile nete de la cel puțin 40 % la cel puțin 55 % sub nivelurile din 1990, ar trebui stabilite obiective obligatorii privind creșterea absorbțiilor nete de dioxid de carbon pentru fiecare stat membru în sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii în perioada 2026-2030, având drept rezultat un obiectiv de absorbții nete de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent la nivelul întregii Uniuni până în 2030. Metodologia utilizată pentru stabilirea obiectivelor naționale pentru 2030 ar trebui să țină seama de decalajul dintre obiectivul Uniunii și emisiile și absorbțiile medii de gaze cu efect de seră din anii 2016, 2017 și 2018, raportate de fiecare stat membru în raportarea pentru 2020, și să reflecte performanțele actuale în materie de atenuare a schimbărilor climatice ale sectorului exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii, precum și cota fiecărui stat membru din suprafața de teren gestionată din Uniune, ținând seama de capacitatea statului membru respectiv de a-și îmbunătăți performanța în acest sector prin practici de gestionare a terenurilor sau prin schimbări în utilizarea terenurilor care aduc beneficii climei și biodiversității.

¹¹ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

¹² Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

- (6) Țintele obligatorii privind obiectivul ambițios de a crește emisiile și absorbțiile nete de gaze cu efect de seră ar trebui să fie stabilite pentru fiecare stat membru pe baza unei traiectorii liniare. Traiectoria ar trebui să înceapă în 2022, pe baza mediei emisiilor de gaze cu efect de seră raportate de statul membru respectiv în cursul anilor 2021, 2022 și 2023, și să se încheie în 2030 la obiectivul stabilit pentru statul membru respectiv. Pentru a se asigura realizarea colectivă a obiectivului Uniunii pentru 2030, ținând seama totodată de variabilitatea interanuală a emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silviculturii, este oportun să se stabilească pentru fiecare stat membru un angajament de a realiza o sumă a emisiilor și a absorbțiilor nete de gaze cu efect de seră pentru perioada 2026-2030 („bugetul pentru perioada 2026-2030”), în plus față de obiectivul național pentru anul 2030.
- (7) Comunicarea din 17 septembrie 2020 intitulată „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030”¹³ a subliniat o opțiune de a combina emisiile de gaze cu efect de seră din agricultură, altele decât emisiile de CO₂, cu absorbțiile nete din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură, creând astfel un sector al terenurilor nou reglementat. O astfel de combinație poate promova sinergii între acțiunile de atenuare a schimbărilor climatice bazate pe exploatarea terenurilor și poate facilita elaborarea și punerea în aplicare mai integrate a politicilor la nivel național și la nivelul Uniunii. În acest scop, ar trebui consolidată obligația statelor membre de a prezenta planuri integrate de atenuare a schimbărilor climatice pentru sectorul terenurilor.

¹³ COM(2020) 562 final.

(8) Sectorul terenurilor, care combină sectorul exploatării terenurilor, al schimbării destinației terenurilor și al silviculturii cu sectorul agricol care generează alte emisii decât cele de CO₂, are potențialul de a deveni rapid neutru din punct de vedere climatic până în 2035 într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și, ulterior, de a genera mai multe absorbții de gaze cu efect de seră decât emisii. Un angajament colectiv care vizează realizarea neutralității climatice în sectorul terenurilor până în 2035 la nivelul UE poate oferi certitudinea necesară în materie de planificare pentru a stimula acțiuni de atenuare a schimbărilor climatice bazate pe exploatarea terenurilor pe termen scurt, având în vedere că astfel de acțiuni pot necesita mulți ani pentru a obține rezultatele dorite în materie de atenuare. În plus, se preconizează că sectorul terenurilor va deveni cel mai amplu sector din profilul fluxului de gaze cu efect de seră din UE în 2050. Prin urmare, este deosebit de important ca acest sector să fie ancorat pe o traiectorie care să poată conduce efectiv la zero emisii nete de gaze cu efect de seră până în 2050. Prin urmare, în termen de cel mult șase luni de la prima evaluare la nivel mondial convenită în temeiul articolului 14 din Acordul de la Paris, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport care să includă o evaluare a necesității și a fezabilității includerii emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din agricultură, altele decât emisiile de CO₂, în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2018/841, precum și o evaluare a necesității și a fezabilității de a atinge obiectivul de a realiza neutralitatea climatică în ceea ce privește emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii în sectorul terenurilor până în 2035 și, pe baza acestei evaluări, recomandări privind măsurile necesare din partea Uniunii și a statelor membre pentru a permite realizarea colectivă a unui astfel de obiectiv pentru 2035.

- (9) Normele de contabilizare prevăzute la articolele 6, 7 și 8 din Regulamentul (UE) 2018/841 au fost concepute pentru a stabili măsura în care performanța în materie de atenuare a schimbărilor climatice în sectorul exploatării terenurilor, al schimbării destinației terenurilor și al silviculturii ar putea contribui la obiectivul UE pentru 2030 de reducere cu 40 % a emisiilor nete de gaze cu efect de seră, care nu includea sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii. Pentru a simplifica cadrul de reglementare pentru acest sector, normele de contabilizare actuale nu ar trebui să se aplice după 2025, iar respectarea obiectivelor naționale ale statelor membre ar trebui să fie verificată pe baza emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră raportate. Acest lucru asigură coerența metodologică cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴, cu Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵ și stabilirea noului obiectiv de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 %, care include, de asemenea, exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată beneficia în continuare de posibilitatea limitată de a exclude din conturile lor LULUCF în perioada 2026-2030 emisiile cauzate de perturbări naturale.

¹⁴ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32), astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO L 76, 19.3.2018, p. 3).

¹⁵ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

- (9a) Structura de vârstă a pădurilor a fost luată în considerare în Regulamentul (UE) 2018/841 în contextul calculării nivelurilor de referință pentru păduri. Pentru a simplifica cadrul de reglementare, este oportun să se pună capăt utilizării nivelurilor de referință pentru păduri în scopul evaluării conformității în perioada 2026-2030. Deși anumite flexibilități prevăzute în prezentul regulament vor aborda problema structurii de vârstă a pădurilor, aceasta rămâne un motiv de îngrijorare, deoarece, în anumite circumstanțe, impactul său ar putea crește în timp. Prin urmare, în contextul raportului prezentat ca parte a revizuirii Regulamentului (UE) 2018/841, Comisia ar trebui să acorde o atenție deosebită efectelor structurii de vârstă a pădurilor, inclusiv acolo unde aceste efecte sunt legate de circumstanțe specifice aferente unui război sau perioadei de după un război. Raportul s-ar putea axa pe diferite modalități de a ține seama de aceste efecte în Regulamentul (UE) 2018/841 într-un mod simplu, solid din punct de vedere științific, fiabil și transparent.
- (10) Pentru a intensifica absorbțiile de gaze cu efect de seră, fermierii sau administratorii de păduri au nevoie de un stimulent direct pentru a stoca mai mult carbon pe terenurile lor și în pădurile lor. Noile modele de afaceri bazate pe stimulente pentru sechestrarea carbonului în solurile agricole și pe certificarea absorbțiilor de carbon trebuie să fie implementate din ce în ce mai mult în perioada rămasă până în 2030. Astfel de stimulente și modele de afaceri vor îmbunătăți atenuarea schimbărilor climatice în bioeconomie, inclusiv prin utilizarea de produse lemnoase recoltate durabile, cu respectarea deplină a principiilor ecologice care promovează biodiversitatea și economia circulară. Prin urmare, ar trebui introduse noi categorii de produse de stocare a dioxidului de carbon în plus față de produsele lemnoase recoltate. Modelele de afaceri emergente, practicile agricole și de gestionare a terenurilor, menite să sporească absorbțiile, contribuie la o dezvoltare teritorială echilibrată și la creșterea economică în zonele rurale. De asemenea, ele creează oportunități pentru noi locuri de muncă și oferă stimulente pentru formarea, recalificarea și perfecționarea profesională relevante.

(10a) pentru a atinge obiectivul neutralității climatice până în 2050 și pentru a ținti atingerea unor emisii negative după acea dată, este extrem de important să se asigure în mod consecvent că absorbțiile de gaze cu efect de seră din Uniune cresc în mod continuu, menținând, în același timp, caracterul permanent. Este probabil ca soluțiile tehnice, cum ar fi bioenergia cu captarea și stocarea dioxidului de carbon (BECCS), să fie necesare pentru a spori absorbțiile de carbon și pentru a asigura emisii negative la nivelul Uniunii pe o perioadă mai lungă de timp. Cu toate acestea, orice opțiune de politică viitoare de a include absorbțiile de carbon prin soluții tehnice precum BECCS în cadrul de raportare și contabilizare în temeiul prezentului regulament ar necesita, ca o condiție prealabilă necesară, o definiție solidă și fiabilă a absorbției de carbon, care să ofere garanții în ceea ce privește integritatea de mediu. Prin urmare, în urma instituirii unui astfel de cadru de reglementare prin intermediul unui act legislativ privind certificarea absorbțiilor de carbon, va fi oportun să se examineze o astfel de includere pentru a completa cadrul pentru produsele de stocare a carbonului și pentru a oferi stimulentele necesare pe termen lung pentru captarea și stocarea emisiilor biogene de CO₂ provenite de la instalațiile energetice și industriale bazate pe biomasă.

(11) Având în vedere particularitățile sectorului exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii din fiecare stat membru, precum și faptul că statele membre trebuie să își îmbunătățească performanțele pentru a-și atinge obiectivele naționale obligatorii, o serie de flexibilități ar trebui să rămână la dispoziția statelor membre, inclusiv comercializarea excedentelor și extinderea flexibilităților pentru păduri, respectând totodată integritatea de mediu a obiectivelor.

- (12) În 2032, statele membre ar trebui să dispună de dispoziții alternative privind perturbările naturale (abiotice și biotice), cum ar fi incendiile, dăunătorii, furtunile, inundațiile extreme și perioadele prelungite de secetă, pentru a aborda incertitudinile cauzate de procesele naturale sau provocate de schimbările climatice în sectorul exploatarea terenurilor, al schimbării destinației terenurilor și al silviculturii, cu condiția ca acestea să nu fi aplicat articolul 10 alineatul (1a) din prezentul regulament, să fi epuizat toate celelalte flexibilități de care dispun, să pună în aplicare măsuri adecvate de reducere a vulnerabilității terenurilor lor la astfel de perturbări și cu condiția ca realizarea de către Uniune a obiectivului pentru 2030 privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură să fie finalizată.
- (12a) Ar trebui creat un mecanism suplimentar de flexibilitate pentru a se ține seama de efectele difuze și pe termen lung ale schimbărilor climatice, acestea fiind diferite de perturbările naturale care sunt, în esență, de durată mai scurtă și mai restrânse din punct de vedere geografic. Această flexibilitate ar trebui, de asemenea, să permită să se țină seama de o serie de factori moșteniți din trecut și care sunt consecința măsurilor de gestionare anterioare vizând o proporție de soluri organice de pe terenurile gestionate care este excepțional de ridicată în comparație cu media Uniunii în câteva state membre. Această flexibilitate ar trebui să provină din sumele neutilizate din anexa VII în perioada 2021-2030. Pentru a avea acces la această flexibilitate, statele membre în cauză ar trebui să prezinte Comisiei dovezi fondate pe cele mai fiabile cunoștințe științifice disponibile și pe indicatori obiectivi, măsurabili și comparabili, cum ar fi indicii de ariditate, în sensul Convenției Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării, definit ca raportul dintre media anuală a precipitațiilor și evapotranspirația medie anuală. Alocarea flexibilității între statele membre ar trebui să se facă, pe baza dovezilor prezentate, în funcție de raportul dintre cantitatea de 50 Mt echivalent CO₂ disponibilă pentru flexibilitate și cantitatea totală solicitată de statele membre respective.
- (13) *eliminat*
- (13a) Pentru statele membre care își îmbunătățesc metodologia de calculare a emisiilor și a absorbțiilor, ar trebui introdus un concept de corecție tehnică. Ar trebui adăugată o corecție tehnică la datele din inventarul emisiilor de gaze cu efect de seră al statului membru respectiv, pentru a neutraliza efectul modificărilor metodologiei asupra evaluării îndeplinirii colective a obiectivului Uniunii pentru 2030, în vederea respectării integrității de mediu.

- (13b) Inventarele de gaze cu efect de seră se vor îmbunătăți odată cu utilizarea sporită a tehnologiei de monitorizare și cu ameliorarea cunoștințelor. De exemplu, următoarele aspecte ar putea declanșa o corecție tehnică: modele modernizate, modificări ale metodologiilor de raportare, date noi sau corecții ale erorilor; includerea unor noi rezervoare de carbon sau gaze; recalcularea datelor istorice, cum ar fi actualizări sau completări periodice ale inventarelor forestiere; înlocuirea ipotezelor cu date reale, de exemplu atunci când se ia în considerare variabilitatea climatică; includerea unor elemente noi, cum ar fi produsele de stocare a carbonului și perturbările naturale (de exemplu, nivelurile de fond și marja respective).
- (14) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește stabilirea emisiilor și absorbțiilor anuale de gaze cu efect de seră stabilite pe baza unei traiectorii liniare pentru fiecare an din perioada 2026-2030 pentru statele membre, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶.
- (15) În vederea stabilirii obiectivelor privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră pentru statele membre pentru perioada 2026-2030, Comisia ar trebui să efectueze o revizuire cuprinzătoare pentru a verifica datele din inventarele gazelor cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023. În acest scop, ar trebui efectuată o reexaminare cuprinzătoare în 2025, pe lângă revizuirile cuprinzătoare pe care Comisia trebuie să le efectueze în 2027 și 2032, în conformitate cu articolul 38 din Regulamentul (UE) 2018/1999.
- (15a) Valorile pentru fiecare stat membru pentru proiecția coroanei arborilor din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/841 ar trebui să fie aliniată la valorile raportate CCONUSC sau la actualizările care pot fi anticipate ale valorilor respective.

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (16) Ca urmare a modificării obiectivelor bazate pe raportare, emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră trebuie estimate cu un nivel mai ridicat de precizie. În plus, Comunicarea Comisiei referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030¹⁷, Strategia „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic¹⁸, Strategia UE pentru păduri¹⁹, Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului revizuită²⁰ și Comunicarea Comisiei intitulată „Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice - Noua Strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice”²¹ vor impune o monitorizare îmbunătățită a terenurilor, contribuind astfel la protejarea și sporirea rezilienței absorbțiilor de carbon bazate pe natură în întreaga Uniune. Monitorizarea și raportarea emisiilor și a absorbțiilor trebuie să fie modernizate, utilizând, acolo unde este posibil, tehnologiile avansate disponibile în cadrul programelor Uniunii, cum ar fi Copernicus, și datele digitale colectate în cadrul politicii agricole comune, aplicând dubla tranziție a inovării verzi și digitale.
- (17) Schimbările antropice preconizate în ceea ce privește utilizarea mediului marin și de apă dulce, de exemplu prin extinderea planificată a surselor de energie offshore, creșterea potențială a producției de acvacultură și creșterea nivelurilor de protecție a naturii în vederea îndeplinirii obiectivelor Strategiei UE în domeniul biodiversității, vor influența emisiile de gaze cu efect de seră și sechestrarea acestora. În prezent, aceste emisii și absorbții nu sunt incluse în tabelele standard de raportare către CCONUSC. Ulterior adoptării metodologiei de raportare, Comisia va lua în considerare raportarea cu privire la progresele, fezabilitatea analizei și impactul extinderii raportării la mediul marin și de apă dulce pe baza celor mai recente dovezi științifice ale acestor fluxuri atunci când efectuează revizuirea în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din prezentul regulament.

¹⁷ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 - Readucerea naturii în viețile noastre (COM/2020/380 final).

¹⁸ COM(2020) 381 final.

¹⁹ *eliminat*

²⁰ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

²¹ COM(2021) 82 final.

- (17a) Întrucât obiectivele prezentului regulament – în special acelea de a adapta, în contextul Legii europene a climei, angajamentele statelor membre pentru sectorul LULUCF, care contribuie la îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris și la atingerea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030 – nu pot fi realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele lor, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (18) Prin urmare, este adecvat ca Regulamentele (UE) 2018/841 și (UE) 2018/1999 să fie modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2018/841 se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind:

- (a) angajamentele statelor membre pentru sectorul de exploatare a terenurilor, schimbare a destinației terenurilor și silvicultură, care contribuie la îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris și la atingerea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2025;
- (b) contabilizarea emisiilor și a absorbțiilor de gaze cu efect de seră rezultate din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură și verificarea respectării de către statele membre a angajamentelor menționate la litera (a) pentru perioada 2021-2025;

- (c) un obiectiv al Uniunii pentru 2030 privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră în sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii;
 - (d) obiective pentru statele membre privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră în sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii pentru perioada 2026-2030.”
- (2) articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică în cazul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră menționate în secțiunea A din anexa I, raportate în temeiul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului²² și care se produc pe teritoriile statelor membre în perioada 2021-2025 în oricare dintre următoarele categorii de contabilizare a terenurilor:
- (a) terenuri declarate ca având destinația de terenuri cultivate, pajiști, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri, transformate în terenuri forestiere («terenuri împădurite»);
 - (b) terenuri declarate ca terenuri forestiere transformate în terenuri cultivate, pajiști, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri («terenuri despădurite»);
 - (c) terenuri declarate ca fiind de oricare dintre următoarele tipuri («terenuri cultivate gestionate»):
 - (i) terenuri cultivate care rămân terenuri cultivate;
 - (ii) pajiști, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri, transformate în terenuri cultivate;
 - (iii) terenuri cultivate transformate în zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri;

²² Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

- (d) terenuri declarate ca având oricare dintre destinațiile următoarele («pajiști gestionate»):
- (i) pajiști care rămân pajiști;
 - (ii) terenuri cultivate, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri, transformate în pajiști;
 - (iii) pajiști transformate în zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri;
- (e) terenuri declarate ca terenuri forestiere care au rămas terenuri forestiere («terenuri forestiere gestionate»);
- (f) în cazul în care un stat membru a notificat Comisiei intenția sa de a include astfel de terenuri în sfera de aplicare a angajamentelor sale în temeiul articolului 4 alineatul (1) până la 31 decembrie 2020, terenuri declarate ca având oricare dintre destinațiile următoarele («zone umede gestionate»):
- zone umede care rămân zone umede;
 - așezări sau alte tipuri de terenuri, transformate în zone umede;
 - zone umede transformate în așezări sau în alte tipuri de terenuri.
- (2) Prezentul regulament se aplică și în cazul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră menționate în secțiunea A din anexa I, raportate în temeiul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999 și care se produc pe teritoriile statelor membre în perioada 2026-2030 în oricare dintre următoarele categorii și/sau sectoare de raportare a terenurilor:
- (a) terenuri forestiere;
 - (b) terenuri cultivate;
 - (c) pășuni;
 - (d) zone umede;
 - (e) așezări;
 - (f) alte terenuri;
 - (g) produse lemnoase recoltate;

- (h) altele;
- (i) depuneri atmosferice;
- (j) percolarea și scurgerea azotului.”

(2a) Articolul 3 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (a) punctul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. «perturbări naturale» înseamnă orice evenimente sau circumstanțe neantropice, care generează emisii semnificative din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură, și a căror apariție nu poate fi controlată de statul membru în cauză, și a căror efecte statul membru respectiv să fie în incapacitatea obiectivă de a le limita semnificativ, chiar și după apariția acestora;”;

- (b) se introduce următorul punct:

„11. «schimbări climatice» înseamnă schimbări de climat care sunt atribuite direct sau indirect unei activități umane care alterează compoziția atmosferei la nivel global și care se adaugă variabilității naturale a climatului observate pe parcursul unor perioade de timp comparabile.”.

(3) articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Angajamente și obiective

- (1) Pentru perioada 2021-2025, luându-se în considerare flexibilitățile prevăzute la articolele 12, 13 și 13a, precum și aplicarea articolului 10 alineatul (1), fiecare stat membru se asigură că emisiile de gaze cu efect de seră nu depășesc absorbțiile de gaze cu efect de seră, calculate ca sumă a emisiilor totale și a absorbțiilor totale provenite de pe teritoriul său din toate categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1).

- (2) Obiectivul Uniunii pentru 2030 privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră este de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent ca sumă a valorilor nete ale emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor realizate în 2030 de către statele membre, stabilite în coloana D din anexa IIa, și se bazează pe media datelor din inventarele sale de gaze cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018, prezentate în 2020.

Fiecare stat membru se asigură că, ținând seama de flexibilitățile prevăzute la articolele 12 și 13b, precum și de aplicarea articolului 10 alineatul (1a), cuantumul anual al emisiilor și absorbțiilor sale de gaze cu efect de seră de pe teritoriul său și din toate categoriile de raportare privind terenurile menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j), în comparație cu media datelor din inventarele sale de gaze cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018, prezentate în 2032, nu depășește, pentru anul 2030, obiectivul stabilit pentru statul membru respectiv în coloana C din anexa IIa.

În plus, fiecare stat membru se asigură că, ținând seama de flexibilitățile prevăzute la articolele 12 și 13b, precum și de aplicarea articolului 10 alineatul (1a), suma diferențelor pentru fiecare an din perioada 2026-2030 dintre, pe de o parte, emisiile și absorbțiile sale de gaze cu efect de seră de pe teritoriul său și din toate categoriile de raportare privind terenurile menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j), și, pe de altă parte, valoarea medie a datelor din inventarele sale de gaze cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023, prezentate în 2032, nu depășește un buget pentru perioada 2026-2030 definit ca suma diferențelor pentru fiecare an din perioada 2026-2030 pentru statul membru în cauză dintre, pe de o parte, valorile-limită anuale de emisii și de absorbții de gaze cu efect de seră pentru anii respectivi, stabilite pe baza unei traiectorii liniare către 2030, și, pe de altă parte, valoarea medie a datelor inventarelor sale de gaze cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023, prezentate în 2025. Traiectoria liniară a unui stat membru începe în 2022 la valoarea medie a datelor din inventarele gazelor cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023 și are ca punct final pentru 2030 valoarea obținută prin adăugarea valorii stabilite pentru statul membru respectiv în coloana C din anexa IIa la valoarea medie a datelor din inventarele gazelor cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018. Bugetul pentru perioada 2026-2030 se definește pe baza datelor din inventarele gazelor cu efect de seră prezentate în 2025, iar respectarea acestui buget se evaluează pe baza datelor din inventarele gazelor cu efect de seră prezentate în 2032.

- (3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc valorile anuale pe baza traiectoriei liniare pentru absorbțiile nete de gaze cu efect de seră pentru fiecare stat membru, pentru fiecare an din perioada 2026-2029, în ceea ce privește tonele de CO₂ echivalent. Aceste traiectorii naționale se bazează pe media datelor din inventarele gazelor cu efect de seră pentru anii 2021, 2022 și 2023, raportate de fiecare stat membru.

Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 16a. În sensul respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia efectuează o revizuire cuprinzătoare a celor mai recente date din inventarul național pentru anii 2021, 2022 și 2023 transmise de statele membre în temeiul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999.”

- (4) la articolul 6, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre reflectă în conturile lor emisiile și absorbțiile provenite de pe terenuri împădurite și de pe terenuri despădurite, calculate ca totalul emisiilor și totalul absorbțiilor pentru fiecare dintre anii din perioada 2021-2025.

(2) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (3) și cel târziu până în 2025, în cazul în care terenurile au fost transformate din terenuri cultivate, pajiști, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri în terenuri forestiere, un stat membru poate, după 30 de ani de la data respectivei transformări, să schimbe clasificarea terenurilor respective din terenuri transformate în terenuri forestiere în terenuri forestiere care rămân terenuri forestiere, în cazul în care o astfel de modificare este justificată în mod corespunzător pe baza Orientărilor IPCC.”;

(5) la articolul 7, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din terenurile cultivate gestionate, calculate ca emisii și absorbții în perioada 2021-2025, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea cu cinci a valorii medii anuale a emisiilor și absorbțiilor statului membru în cauză, care provin de pe terenuri cultivate gestionate în perioada sa de referință cuprinsă între 2005 și 2009.

(2) Fiecare stat membru contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din pajiștile gestionate, calculate ca emisii și absorbții în perioada 2021-2025, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea cu cinci a valorii medii anuale a emisiilor și absorbțiilor statului membru în cauză, care provin de pe pajiști gestionate în perioada sa de referință cuprinsă între 2005 și 2009.

(3) În perioada 2021-2025, fiecare stat membru care include zone umede gestionate în domeniul de aplicare al angajamentelor sale contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din zonele umede gestionate, calculate ca emisii și absorbții în perioada respectivă, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea cu cinci a valorii medii anuale a emisiilor și absorbțiilor statului membru în cauză, care provin din zone umede gestionate în perioada sa de referință cuprinsă între 2005 și 2009.”;

(6) articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din terenurile forestiere gestionate, calculate ca emisii și absorbții în perioada 2021-2025, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea cu cinci a nivelului de referință pentru păduri al statului membru în cauză.”;

(b) la alineatul (3), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre transmit Comisiei planurile lor de contabilizare a pădurilor la nivel național, inclusiv un nivel de referință propus pentru păduri, până la 31 decembrie 2018 pentru perioada 2021-2025.”;

(c) alineatele (7), (8), (9) și (10) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) Dacă este necesar, pe baza evaluărilor tehnice și, dacă este cazul, pe baza recomandărilor tehnice, statele membre comunică Comisiei nivelurile lor de referință revizuite propuse pentru păduri până la 31 decembrie 2019 pentru perioada 2021-2025. Comisia publică nivelurile de referință propuse pentru păduri comunicate acesteia de către statele membre.

(8) Pe baza nivelurilor de referință propuse pentru păduri transmise de statele membre, a evaluării tehnice efectuate în temeiul alineatului (6) din prezentul articol și, după caz, a nivelului de referință revizuit propus pentru păduri transmis în temeiul alineatului (7) din prezentul articol, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 16 de modificare a anexei IV în vederea stabilirii nivelurilor de referință pentru păduri care urmează să fie aplicate de statele membre pentru perioada 2021-2025.

(9) Dacă un stat membru nu transmite Comisiei nivelul său de referință pentru păduri până la termenele stabilite la alineatul (3) din prezentul articol și, acolo unde este cazul, la alineatul (7) din prezentul articol, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 16 de modificare a anexei IV în vederea stabilirii nivelului de referință pentru păduri care urmează să fie aplicat de statul membru respectiv pentru perioada 2021-2025, pe baza eventualelor evaluări tehnice efectuate în conformitate cu alineatul (6) din prezentul articol.

(10) Actele delegate menționate la alineatele (8) și (9) se adoptă până la 31 octombrie 2020 pentru perioada 2021-2025.”;

(7) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Produse de stocare a carbonului”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 16 pentru a modifica alineatul (1) din prezentul articol și anexa V prin adăugarea unor noi categorii de produse de stocare a carbonului, inclusiv produse lemnoase recoltate, care au un efect de sechestrare a carbonului, pe baza Orientărilor IPCC astfel cum au fost adoptate de Conferința părților la CCONUSC sau de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris, asigurând de asemenea integritatea de mediu.”;

(8) Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„La sfârșitul perioadei 2021-2025, statele membre pot exclude din conturile lor pentru terenuri împădurite și pentru terenuri forestiere gestionate emisiile de gaze cu efect de seră generate de perturbări naturale care, în orice an din perioada 2021-2025, depășesc nivelul mediu de emisii generate de perturbări naturale în perioada 2001-2020, excluzând valorile statistice excepționale (denumit în continuare «nivelul de fond»). Respectivul nivel de fond este calculat în conformitate cu prezentul articol și cu anexa VI.”;

(aa) se adaugă alineatul (1a) cu următorul cuprins:

„(1a) La sfârșitul perioadei 2026-2030, statele membre pot exclude din înregistrările lor în categoriile de raportare privind terenurile menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j) emisiile de gaze cu efect de seră generate de perturbările naturale, care în fiecare an din perioada 2026-2030, depășesc nivelul mediu de emisii generate de perturbări naturale în perioada 2001-2020, excluzând valorile statistice excepționale (denumit în continuare «nivelul de fond»). Respectivul nivel de fond este calculat în conformitate cu prezentul articol și cu anexa VI.”;

(b) la alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„în perioada 2021-2025, exclude din contabilizare, până în 2030, toate absorbțiile ulterioare de pe terenul afectat de perturbări naturale.”;

(c) se adaugă alineatul (2a) cu următorul cuprins:

„(2a) În cazul în care un stat membru aplică alineatul (1), acesta:

- (a) transmite Comisiei informații cu privire la nivelul de fond pentru toate categoriile de raportare a terenurilor menționate la alineatul (1), precum și la datele și metodologiile utilizate în conformitate cu anexa VI și
- (b) în perioada 2021-2025, exclude din contabilizare, până în 2030, toate absorbțiile ulterioare de pe terenul afectat de perturbări naturale;”;

(9) Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Flexibilități și guvernanta”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

(c) „(1) Un stat membru poate utiliza:

(a) flexibilitățile generale prevăzute la articolul 12; și

(b) pentru a respecta angajamentul de la articolul 4, flexibilitățile prevăzute la articolele 13 și 13b.

Pe lângă flexibilitățile menționate la primul paragraf literele (a) și (b), Finlanda poate utiliza compensările suplimentare în temeiul articolului 13a.

Cuquanturile compensațiilor utilizate în cadrul mecanismelor de flexibilitate menționate la prezentul alineat în scopul respectării obiectivului pentru 2030 stabilit la articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf se iau în considerare, în cantitate echivalentă, în vederea reducerii oricărui deficit în ceea ce privește bugetul pentru perioada 2026-2030 prevăzut la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf, până la momentul în care deficitul este redus la zero. Aceste cuquanturi nu sunt luate în considerare ca excedente suplimentare față de bugetul 2026-2030 prevăzut la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf, în cazul în care acest buget este deja realizat.”;

(10) articolul 12 se modifică după cum urmează:

(-a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În cazul în care, în perioada 2021-2025, emisiile totale depășesc absorbțiile totale într-un stat membru sau, în perioada 2026-2030, diferența dintre suma emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră de pe teritoriul unui stat membru și obiectivele stabilite pentru statul membru respectiv la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf din prezentul regulament este pozitivă, iar statul membru respectiv a ales să își utilizeze flexibilitatea și a solicitat eliminarea nivelurilor anuale de emisii alocate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842, cantitatea alocărilor de emisii eliminate este luată în considerare în ceea ce privește respectarea de către statul membru a angajamentului său în temeiul articolului 4 din prezentul regulament.

(2) În măsura în care, în perioada 2021-2025, absorbțiile totale depășesc emisiile totale într-un stat membru sau, în perioada 2026-2030, diferența dintre suma emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră de pe teritoriul unui stat membru și obiectivele stabilite pentru statul membru respectiv la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf din prezentul regulament este negativă și după scăderea oricărei cantități luate în considerare în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2018/842, statul membru respectiv poate transfera cantitatea rămasă de absorbții către un alt stat membru. Cantitatea transferată este luată în considerare atunci când se evaluează respectarea de către statul membru destinat a angajamentului său asumat în temeiul articolului 4 din prezentul regulament.”;

(a) alineatul (3) se elimină;

(b) se adaugă următoarele alineate (5) și (6):

„(5) Statele membre pot folosi veniturile generate de transferurile efectuate în temeiul alineatului (2) pentru combaterea schimbărilor climatice în Uniune sau în țări terțe și informează Comisia cu privire la orice astfel de măsuri luate.

(6) Orice transfer efectuat în conformitate cu alineatul (2) poate fi rezultatul unui proiect sau program de atenuare a emisiilor de gaze cu efect de seră pus în aplicare în statul membru care vinde și remunerat de către statul membru beneficiar, cu condiția evitării dublei contabilizări și a asigurării trasabilității.”;

(11) articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Flexibilitatea privind terenurile forestiere gestionate

- (1) În cazul în care, în perioada 2021-2025, emisiile totale depășesc absorbțiile totale din categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) [contabilizate în conformitate cu prezentul regulament] într-un stat membru, respectivul stat membru poate utiliza flexibilitatea privind terenurile forestiere gestionate prevăzută în prezentul articol pentru a respecta dispozițiile articolului 4 alineatul (1).
- (2) În cazul în care, în perioada 2021-2025, rezultatul calculului menționat la articolul 8 alineatul (1) este o valoare pozitivă, statul membru în cauză are dreptul să compenseze emisiile rezultate din calcul, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) statul membru a inclus, în strategia sa transmisă în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2018/1999, măsuri specifice în curs de aplicare sau planificate pentru a asigura conservarea sau îmbunătățirea, după caz, a absorbanților și a rezervoarelor forestiere; și
- (b) emisiile totale din Uniune nu depășesc absorbțiile totale din categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament pentru perioada 2021-2025.

Atunci când evaluează dacă, în cadrul Uniunii, emisiile totale depășesc absorbțiile totale, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b), Comisia se asigură că dubla contabilizare este evitată de către statele membre, în special în exercitarea flexibilităților prevăzute la articolul 12 din prezentul regulament și la articolul 7 alineatul (1) sau articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/842.

- (3) Compensarea menționată la alineatul (2) poate acoperi numai absorbanții contabilizați ca emisii în raport cu nivelul de referință pentru păduri al statului membru respectiv și nu poate depăși, pentru perioada 2021-2025, 50 % din cuantumul maxim al compensării pentru respectivul stat membru prevăzut în anexa VII.
- (4) Statele membre prezintă Comisiei dovezi cu privire la impactul perturbărilor naturale calculat în conformitate cu anexa VI pentru a fi eligibile pentru compensarea absorbanților rămași contabilizați ca emisii în raport cu nivelul lor de referință pentru păduri, până la valoarea totală a compensărilor pentru perioada 2021-2025 rămase neutilizate de alte state membre și stabilite în anexa VII. În cazul în care cererea de compensare depășește cuantumul compensării neutilizate disponibile, compensarea se distribuie pe o bază proporțională între statele membre în cauză.”;
- (12) se introduce următorul articol 13a:

„Articolul 13a

Compensări suplimentare

- (1) Finlanda poate compensa până la 5 milioane de tone suplimentare de CO₂ echivalent de emisii contabilizate în cadrul categoriilor de contabilizare a terenurilor terenuri forestiere gestionate, terenuri despădurite, terenuri cultivate gestionate și pajiști gestionate, în perioada 2021-2025, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) Finlanda a inclus în strategia sa transmisă în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2018/1999 măsuri specifice în curs de aplicare sau planificate pentru a asigura conservarea sau îmbunătățirea, după caz, a absorbanților și a rezervoarelor forestiere;
- (b) emisiile totale din Uniune nu depășesc absorbțiile totale din categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament în perioada 2021-2025.

Atunci când evaluează dacă, în cadrul Uniunii, emisiile totale depășesc absorbțiile totale, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b), Comisia se asigură că dubla contabilizare este evitată de către statele membre, în special în exercitarea flexibilităților prevăzute la articolele 12 și 13 din prezentul regulament și la articolul 7 alineatul (1) sau articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/842.

- (2) Compensările suplimentare se limitează la:
 - (a) quantumul care depășește flexibilitatea privind terenurile forestiere gestionate de care dispune Finlanda în perioada 2021-2025 în temeiul articolului 13;
 - (b) emisiile generate de transformarea istorică din terenuri forestiere în orice altă categorie de terenuri, care a avut loc cel târziu la 31 decembrie 2017;
 - (c) conformitatea cu articolul 4.
- (3) Compensările suplimentare nu pot face obiectul unui transfer în temeiul articolului 12 din prezentul regulament sau al articolului 7 din Regulamentul (UE) 2018/842.
- (4) Compensările suplimentare neutilizate din quantumul de 5 milioane de tone de CO₂ echivalent menționate la alineatul (1) se anulează.
- (5) Administratorul central aplică alineatul (2) litera (a) și alineatele (3) și (4) din prezentul articol în registrul Uniunii instituit în temeiul articolului 40 din Regulamentul (UE) 2018/1999.”;
- (13) se introduce următorul articol 13b:

„Articolul 13b

Mecanismul de flexibilitate a utilizării terenurilor pentru perioada 2026-2030

- (1) În registrul Uniunii se înființează un mecanism de flexibilitate a utilizării terenurilor care corespunde unei cantități de până la 178 de milioane de tone de CO₂ echivalent în temeiul articolului 40 din Regulamentul (UE) 2018/1999, sub rezerva îndeplinirii obiectivului Uniunii menționat la articolul 4 alineatul (2). Mecanismul de flexibilitate este disponibil în plus față de flexibilitățile prevăzute la articolul 12.

- (2) În cazul în care, în perioada 2026-2030, diferența dintre cuantumul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră de pe teritoriul unui stat membru și din toate categoriile de raportare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j) și obiectivele corespunzătoare stabilite pentru statul membru respectiv fie la articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf, fie la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf, este pozitivă, contabilizată și raportată în conformitate cu prezentul regulament, statul membru respectiv poate utiliza flexibilitatea prevăzută la prezentul articol pentru a-și îndeplini obiectivul stabilit în temeiul articolului 4 alineatul (2).
- (3) În cazul în care, în perioada 2026-2030, rezultatul calculului menționat la alineatul (2) este pozitiv, statul membru în cauză are dreptul de a compensa emisiile nete și/sau absorbțiile nete contabilizate ca emisii în raport cu obiectivele stabilite pentru statul membru respectiv fie la articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf, fie la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:
- (a) statul membru a inclus în actualizarea planului său național integrat privind energia și clima, prezentat în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999, măsuri specifice în curs de aplicare sau planificate pentru a asigura conservarea sau îmbunătățirea, după caz, a tuturor absorbanților și rezervoarelor de teren și pentru a reduce vulnerabilitatea terenurilor la perturbările naturale;
 - (b) statul membru a epuizat flexibilitatea disponibilă în temeiul articolului 12 alineatul (1) din prezentul regulament;
 - (c) diferența în Uniune dintre cuantumul anual al tuturor emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră de pe teritoriul său și din toate categoriile de raportare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j) și obiectivul Uniunii de absorbții nete de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent este negativă în 2030.

Atunci când evaluează dacă, în cadrul Uniunii, condiția menționată la primul paragraf litera (c) este îndeplinită, Comisia include 40 % din excedent în angajamentele asumate de statele membre în temeiul articolului 4 alineatul (1) pentru perioada 2021-2025, cu condiția ca unul sau mai multe state membre să prezinte Comisiei dovezi cu privire la impactul perturbărilor naturale în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol. În evaluarea respectivă, Comisia se asigură, de asemenea, că statele membre evită dubla contabilizare, în special în exercitarea flexibilităților prevăzute la articolul 12 din prezentul regulament și la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/842.

- (4) Cuantumul compensării menționate la alineatul (3) din prezentul articol nu poate depăși, pentru perioada 2026-2030, 50 % din cuantumul maxim al compensării pentru respectivul stat membru prevăzut în anexa VII.
- (5) Statele membre care nu au aplicat articolul 10 alineatul (1a) din prezentul regulament prezintă Comisiei dovezi cu privire la impactul perturbărilor naturale, calculat în conformitate cu anexa VI, pentru a fi eligibile pentru compensarea emisiilor nete și/sau a absorbțiilor nete contabilizate ca emisii în raport cu obiectivele stabilite pentru statele membre respective fie la articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf, fie la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf, până la valoarea totală a compensărilor pentru perioada 2026-2030 rămase neutilizate de alte state membre și stabilite în anexa VII. În cazul în care cererea de compensare depășește cuantumul compensării neutilizate disponibile, compensarea se distribuie pe o bază proporțională între statele membre în cauză.
- (6) Statele membre au dreptul de a compensa emisiile nete și/sau absorbțiile nete contabilizate ca emisii în raport cu obiectivele stabilite pentru statele membre respective fie la articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf, fie la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf, până la valoarea totală a compensărilor pentru perioada 2021-2030 rămase neutilizate de alte state membre și stabilite în anexa VII, după luarea în considerare a articolului 13 alineatul (4) și a alineatului (5) din prezentul articol, cu condiția ca statele membre respective:

- (a) să fi epuizat flexibilitățile disponibile în temeiul articolului 12 alineatul (1) din prezentul regulament și al alineatelor (3) și (5) din prezentul articol și
- (b) au prezentat Comisiei dovezi referitoare la:
 - (i) impactul schimbărilor climatice care generează emisii suplimentare ori diminuarea absorbanților care nu pot fi controlați de acestea, sau la
 - (ii) efectele unei proporții excepțional de mari de soluri organice în suprafața lor de teren gestionat în comparație cu media Uniunii, care generează emisii suplimentare, cu condiția ca aceste efecte să poată fi atribuite practicilor de gestionare a terenurilor care au avut loc înainte de intrarea în vigoare a Deciziei 529/2013/UE.

Cuantumul compensației menționate la primul paragraf nu poate depăși 50 milioane de tone de CO₂ echivalent pentru întreaga Uniune. În cazul în care cererea de compensare depășește cuantumul maxim al compensării neutilizate disponibile, compensarea se distribuie pe o bază proporțională între statele membre în cauză.

Dovezile menționate la primul paragraf litera (b) punctul (i) includ o evaluare cantitativă a efectelor respective asupra emisiilor nete sau a absorbțiilor nete, exprimate în milioane de tone de CO₂ echivalent pentru zona afectată, și se bazează pe indici cantitativi comparabili și fiabili, pe date explicite din punct de vedere geografic și pe cele mai bune dovezi științifice disponibile. Acestea se bazează pe evoluțiile observate care acoperă cel puțin perioada 2001-2025 și pe proiecțiile și observațiile revizuite științifice pentru perioada 2026-2030. Ele reflectă evoluțiile de fond pe termen mediu sau lung ale caracteristicilor climatice relevante pentru sectorul LULUCF, cum ar fi ariditatea, temperaturile medii, precipitațiile medii, zilele de îngheț, durata secetelor meteorologice sau a secetelor de umiditate a solului. Aceste evoluții exclud evenimentele cu caracter temporar care pot fi considerate perturbări naturale în temeiul articolului 10.

Dovezile menționate la primul paragraf litera (b) punctul (ii) includ o justificare a faptului că proporția solurilor organice din suprafața de teren gestionat pentru statul membru în cauză depășește proporția medie la nivelul Uniunii pentru anul 2030. Dovezile includ o analiză cantitativă, în milioane de tone de CO₂ echivalent, a emisiilor raportate ca urmare a efectelor moștenite din trecut asupra solurilor organice gestionate, pe baza observațiilor revizuite pentru perioada 2026-2030, a unor date explicite din punct de vedere geografic comparabile și fiabile și pe baza celor mai bune dovezi științifice disponibile, în special cu privire la situri similare din statul membru în cauză. Aceste emisii raportate care urmează să fie compensate exclud evenimentele cu caracter temporar care pot fi considerate perturbări naturale în temeiul articolului 10. Dovezile sunt însoțite, de asemenea, de o descriere a măsurilor de politici puse în aplicare în prezent care reduc consecințele negative ale efectelor moștenite din trecut asupra solurilor organice gestionate.”

(14) *eliminat*

(15) articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 15 martie 2027 pentru perioada 2021-2025 și până la 15 martie 2032 pentru perioada 2026-2030, statele membre prezintă Comisiei un raport de conformitate care să conțină bilanțul emisiilor totale și al absorbțiilor totale pentru perioada relevantă privind fiecare din categoriile de contabilizare a terenurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (a)-(f), pentru perioada 2021-2025, și la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j), pentru perioada 2026-2030, aplicând normele de contabilizare stabilite în prezentul regulament.

Raportul de conformitate include o evaluare a:

- (a) politicilor și măsurilor privind compromisurile;
- (b) sinergiilor dintre atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;
- (c) sinergiilor dintre atenuarea schimbărilor climatice și biodiversitate.

Un astfel de raport conține, de asemenea, după caz, detalii privind intenția de utiliza flexibilitățile menționate la articolul 11 și cuantumurile aferente, sau privind utilizarea unor astfel de flexibilități și cuantumuri aferente.”;

(b) se adaugă alineatele (1a) și (1b) după cum urmează:

„(1a) Datele din inventarul emisiilor de gaze cu efect de seră transmise de fiecare stat membru pot face obiectul unei corecții tehnice ca urmare a modificării metodologiei de către statele membre. Cu toate acestea, astfel de corecții tehnice nu afectează, în scopul evaluării conformității cu obiectivul Uniunii pentru 2030, valoarea absorbțiilor nete de 310 milioane de tone de CO₂ echivalent ca sumă a valorilor absorbțiilor nete de gaze cu efect de seră (în kt de echivalent CO₂) în 2030 pentru statele membre prevăzute în coloana D din anexa IIa și nici valorile din coloana C din anexa respectivă.

(1b) Statele membre care își exprimă intenția de a utiliza flexibilitatea menționată la articolul 13b alineatul (6) descriu, în secțiuni dedicate ale raportului, măsurile luate pentru atenuarea sau inversarea efectelor menționate la articolul 13b alineatul (6) litera (b), precum și efectele observate și preconizate ale acestor măsuri.”;

(16) la articolul 15, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 16 din prezentul regulament pentru a completa prezentul regulament în vederea stabilirii normelor privind înregistrarea și efectuarea cu precizie a următoarelor operațiuni în registrul Uniunii instituit în temeiul articolului 40 din Regulamentul (UE) 2018/1999:

- (a) cantitatea de emisii și de absorbții pentru fiecare categorie de contabilizare și raportare a terenurilor din fiecare stat membru;
- (b) exercitarea corecției tehnice în temeiul articolului 14 alineatul (1a) din prezentul regulament;
- (c) exercitarea flexibilităților în temeiul articolelor 12, 13, 13a și 13b și
- (d) respectarea obiectivelor în temeiul articolului 13c.”;

(17) se introduce următorul articol 16a:

„Articolul 16a

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul privind schimbările climatice instituit prin articolul 44 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1999. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²³.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”;

(18) la articolul 17, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport în termen de cel mult șase luni de la evaluarea la nivel global convenită în temeiul articolului 14 din Acordul de la Paris cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv, dacă este relevantă, o evaluare a impactelor flexibilităților menționate la articolul 11, precum și cu privire la contribuția prezentului regulament la obiectivul general al Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030 și la contribuția sa la obiectivele Acordului de la Paris, în special în ceea ce privește necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii, în vederea creșterii necesare a reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor în Uniune, și formulează propuneri, dacă este cazul.

²³ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Raportul menționat la primul paragraf include o evaluare a necesității și a fezabilității aplicării prezentului regulament în cazul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră menționate în secțiunea A din anexa I, raportate în temeiul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999 și care se produc pe teritoriile statelor membre începând cu 2031, în oricare dintre categoriile de terenuri enumerate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j) și în oricare dintre următoarele sectoare:

- (a) fermentație enterică;
- (b) gestionarea gunoiului de grajd;
- (c) cultivarea orezului;
- (d) soluri agricole;
- (e) incendierea programată a savanelor;
- (f) arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil;
- (g) stropire cu var;
- (h) aplicarea ureei;
- (i) alte îngrășăminte cu conținut de carbon;
- (j) altele.

Raportul pune accentul în special pe o evaluare a necesității și a fezabilității urmăririi obiectivului de realizare până în 2035 a neutralității climatice în ceea ce privește emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră la nivelul întregii Uniuni, în categoriile de terenuri enumerate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(j) și în sectoarele enumerate la al doilea paragraf. Evaluarea acestei fezabilități ține seama de efectele structurii de vârstă a pădurilor atunci când acestea conduc la diminuarea absorbanților sau la emisii suplimentare pe teritoriul unor state membre, inclusiv de efectele care sunt consecința ocupării teritoriului unui stat membru sau care sunt legate de circumstanțe aferente unui război sau perioadei de după un război și care au avut un impact asupra gestionării pădurilor pe teritoriul său. Pe baza acestei evaluări, raportul include, de asemenea, recomandări privind măsurile necesare luate de Uniune și de statele membre pentru a permite îndeplinirea colectivă a unui astfel de obiectiv pentru 2035.

În urma raportului, Comisia face propuneri legislative atunci când consideră necesar.”;

19. anexa I se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament;

19a. În anexa II, mențiunile referitoare la Spania, Slovenia și Finlanda se înlocuiesc cu următorul text:

Stat membru	Suprafața (ha)	Proiecția coroanelor arborilor (%)	Înălțimea arborilor (m)
Spania	1,0	20 După prezentarea inventarului gazelor cu efect de seră în 2028: 10	3
Slovenia	0,25	10	5
Finlanda	0,25	10	5

20. textul din anexa II la prezentul regulament se introduce ca anexa IIa.

Articolul 2

Regulamentul (UE) 2018/1999 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 2, se adaugă următoarele puncte 63 și 64:

„63. «sistem de informații geografice» înseamnă un sistem informatic care permite captarea, stocarea, analizarea și afișarea informațiilor georeferențiate;”

„64. «cerere cu informații geospațiale» înseamnă un formular electronic de cerere care include o aplicație informatică bazată pe un sistem de informații geografice care le permite beneficiarilor să declare, prin situarea în spațiu, parcelele agricole ale exploatației și suprafețele neagricole pentru care solicită plăți.”;

2. la articolul 4 litera (a) punctul 1, subpunctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„angajamentele și obiectivele naționale ale statului membru privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2018/841;”

3. articolul 38 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (1a):

„În 2025, Comisia efectuează o revizuire cuprinzătoare a datelor inventarelor naționale prezentate de statele membre în temeiul articolului 26 alineatul (4) din prezentul regulament, pentru a stabili obiectivele anuale de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră ale statelor membre în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/841 și pentru a stabili nivelurile anuale de emisii alocate ale statelor membre în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/842.”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Revizuirea completă menționată la alineatele (1) și (1a) include:”

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„La finalizarea revizuirii cuprinzătoare efectuate în temeiul alineatului (1), Comisia determină, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, suma totală a emisiilor pentru anii relevanți, care rezultă din datele de inventar corectate, pentru fiecare stat membru, separate în date privind emisiile relevante pentru articolul 9 din Regulamentul (UE) 2018/842 și date privind emisiile menționate în partea 1 litera (c) din anexa V la prezentul regulament, și determină suma totală a emisiilor și a absorbțiilor relevante pentru articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841.”;

4. anexa V se modifică în conformitate cu anexa III la prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

ANEXA I

În anexa I la Regulamentul (UE) 2018/841, secțiunea B se înlocuiește cu următorul text:

„B. Rezervoare de carbon astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (4):

- (a) biomasă vie;
- (b) litieră¹;
- (c) lemn mort¹;
- (d) materie organică moartă²;
- (e) soluri minerale;
- (f) soluri organice;
- (g) produse lemnoase recoltate din categoriile de contabilizare a terenurilor de terenuri împădurite și de terenuri forestiere gestionate.”

¹ Se aplică numai terenurilor împădurite și terenurilor forestiere gestionate.

² Se aplică numai terenurilor despădurite, terenurilor cultivate gestionate, pajiștilor gestionate și zonelor umede gestionate.

ANEXA II

Se introduce următoarea anexă Ila la Regulamentul (UE) 2018/841:

„Anexa Ila

Obiectivul Uniunii (coloana D), datele medii din inventarul gazelor cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018 (coloana B) și obiectivele naționale ale statelor membre (coloana C) în temeiul articolului 4 alineatul (2) care trebuie atinse în 2030

A	B	C	D
Stat membru	Datele medii din inventarul gazelor cu efect de seră pentru anii 2016, 2017 și 2018 (kt de echivalent CO ₂), raportarea 2020	Obiectivele statelor membre pentru 2030 (kt de echivalent CO ₂)	Valoarea absorbțiilor nete de gaze cu efect de seră în (kt de echivalent CO ₂) în 2030, raportarea 2020 (coloanele B+C)
Belgia	-1 032	-320	-1 352
Bulgaria	-8 554	-1 163	-9 718
Cehia	-401	-827	-1 228
Danemarca	5 779	-441	5 338
Germania	-27 089	-3 751	-30 840
Estonia	-2 112	-434	-2 545
Irlanda	4 354	-626	3 728
Grecia	-3 219	-1 154	-4 373
Spania	-38 326	-5 309	-43 635
Franța	-27 353	-6 693	-34 046
Croația	-4 933	-593	-5 527
Italia	-32 599	-3 158	-35 758
Cipru	-289	-63	-352
Letonia	-6	-639	-644
Lituania	-3 972	-661	-4 633
Luxemburg	-376	-27	-403
Ungaria	-4 791	-934	-5 724
Malta	4	-2	2
Țările de Jos	4 958	-435	4 523
Austria	-4 771	-879	-5 650
Polonia	-34 820	-3 278	-38 098
Portugalia	-390	-968	-1 358
România	-23 285	-2 380	-25 665
Slovenia	67	-212	-146
Slovacia	-6 317	-504	-6 821
Finlanda	-14 865	-2 889	-17 754
Suedia	-43 366	-3 955	-47 321
UE-27/Uniunea	-267 704	-42 296	-310 000

ANEXA III

Partea 3 din anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999 se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru monitorizarea și raportarea în sectorul LULUCF, statele membre utilizează [...] date explicite la nivel geografic privind transformarea destinației terenurilor în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES. Statele membre sunt încurajate să exploreze sinergiile și oportunitățile de consolidare a raportării cu alte domenii de politică relevante. Statele membre sunt încurajate să își gestioneze inventarele de gaze cu efect de seră cu ajutorul bazelor de date electronice și a sistemelor de informații geografice, cum ar fi:

- (a) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor pe terenuri cu stocuri mari de carbon, astfel cum sunt definite la articolul 29 alineatul (4) din Directiva 2018/2001;
- (b) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor care fac obiectul protecției, definit ca teren acoperit de una sau mai multe dintre următoarele categorii:
 - terenuri bogate în biodiversitate, astfel cum sunt definite la articolul 29 alineatul (3) din Directiva 2018/2001;
 - siturile de importanță comunitară și ariile speciale de conservare, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului²⁴, și unitățile terestre din afara acestora care fac obiectul măsurilor de protecție și de conservare în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (2) din directiva respectivă în vederea îndeplinirii obiectivelor de conservare a siturilor;
 - ariile de reproducere și de odihnă ale speciilor enumerate în anexa IV la Directiva 92/43/CEE care fac obiectul măsurilor de protecție prevăzute la articolul 12 din directiva respectivă;

²⁴ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

- habitatele naturale enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și habitatele speciilor enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE care se găsesc în afara siturilor de importanță comunitară sau a ariilor speciale de conservare și care contribuie la atingerea unui stadiu corespunzător de conservare a acestor habitate și specii în conformitate cu articolul 2 din directiva respectivă sau care pot face obiectul unor măsuri preventive și de remediere în temeiul Directivei 2004/35/CE²⁵;
- ariile de protecție specială clasificate în temeiul articolului 4 din Directiva 2009/147/CEE a Parlamentului European și a Consiliului²⁶ și unitățile de teren din afara acestora care fac obiectul unor măsuri de protecție și de conservare în temeiul articolului 4 din Directiva 2009/147/CEE și al articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE în vederea îndeplinirii obiectivelor de conservare a siturilor;
- unitățile de teren care fac obiectul unor măsuri de conservare a păsărilor declarate ca nefiind în stare de siguranță în temeiul articolului 12 din Directiva 2009/147/CE pentru a îndeplini cerința prevăzută la articolul 4 alineatul (4) a doua teză din directiva respectivă de a depune eforturi pentru a evita poluarea și deteriorarea habitatelor sau pentru a îndeplini cerința prevăzută la articolul 3 din directiva respectivă de a conserva și menține o diversitate și o suprafață pentru habitate suficientă pentru speciile de păsări;
- orice alte habitate pe care statul membru le desemnează în scopuri echivalente cu cele prevăzute în Directivele 92/42/CEE și 2009/147/CE;

²⁵ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

²⁶ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

- unitățile de teren care fac obiectul măsurilor necesare pentru protejarea și asigurarea nedeteriorării stării ecologice a acelor corpuri de apă de suprafață menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁷;
 - zonele inundabile naturale sau zonele de retenție a apelor din inundații protejate de statele membre în ceea ce privește gestionarea riscului de inundații în temeiul Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁸;
- (c) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor care fac obiectul refacerii, definit ca teren acoperit de una sau mai multe dintre următoarele categorii:
- siturile de importanță comunitară, ariile speciale de conservare și ariile de protecție specială, astfel cum sunt descrise la litera (b) de mai sus, împreună cu unitățile de teren din afara acestora care au fost identificate ca necesitând măsuri de refacere sau măsuri compensatorii care vizează îndeplinirea obiectivelor de conservare a siturilor;
 - habitatele speciilor de păsări sălbatice menționate la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2009/147/CE sau enumerate în anexa I la aceasta, care se găsesc în afara ariilor de protecție specială și care au fost identificate ca necesitând măsuri de refacere în sensul Directivei 2009/147/CE;

²⁷ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

²⁸ Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații (JO L 288, 6.11.2007, p. 27).

- habitatele naturale enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și habitatele speciilor enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE care se află în afara siturilor de importanță comunitară sau a ariilor speciale de conservare și care sunt identificate ca necesitând măsuri de refacere în scopul atingerii unui stadiu corespunzător de conservare în temeiul Directivei 92/43/CEE și/sau identificate ca necesitând măsuri de remediere în sensul articolului 6 din Directiva 2004/35/CE;
 - zonele identificate ca având nevoie de refacere în conformitate cu un plan de refacere a naturii aplicabil într-un stat membru;
 - unitățile de teren care fac obiectul măsurilor necesare pentru readucerea la o stare ecologică bună a corpurilor de apă de suprafață menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Directiva 2000/60/CE sau al măsurilor necesare pentru readucerea acestor corpuri la o stare ecologică foarte bună, în cazul în care legea impune acest lucru;
 - unitățile de teren care fac obiectul măsurilor de recreere și de refacere a zonelor umede, astfel cum se menționează în anexa VI.B punctul (vii) la Directiva 2000/60/CE;
 - zonele care necesită refacerea ecosistemelor astfel încât să se obțină o stare bună a ecosistemului în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹;
- (d) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor cu risc climatic ridicat:
- zonele care fac obiectul compensării pentru perturbări naturale în temeiul articolului 13b alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2018/841;

²⁹ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

- zonele menționate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2007/60/CE;
- domeniile identificate în strategia națională de adaptare a statelor membre cu riscuri naturale și provocate de om ridicate, care fac obiectul unor măsuri de reducere a riscurilor de dezastre legate de schimbările climatice.

Inventarul gazelor cu efect de seră trebuie, după caz, să permită schimbul și integrarea de date între bazele de date electronice și sistemele de informații geografice.

Pentru perioada 2021-2025, statele membre pot utiliza metodologiile de nivel 1 în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES, cu excepția unui rezervor de carbon care reprezintă cel puțin 25 % din emisiile sau absorbțiile dintr-o categorie de surse sau de absorbanți ce constituie o prioritate în sistemul național de inventariere al unui stat membru, deoarece estimarea sa are o influență semnificativă asupra inventarului total de GES al unei țări în ceea ce privește nivelul absolut al emisiilor și absorbțiilor, tendința înregistrată la nivelul emisiilor și al absorbțiilor sau incertitudinea emisiilor și a absorbțiilor din categoriile de destinație a terenurilor, caz în care sunt utilizate cel puțin metodologiile de nivelul 2 în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES.

După prezentarea inventarului gazelor cu efect de seră în 2028, statele membre utilizează cel puțin metodologiile de nivelul 2 în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES și sunt încurajate să aplice metodologiile de nivelul 3, în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES.”.